

[Justitsministeren.]

staar som urimeligt at opretholde for en lille Gruppe Mennesker en særlig kvalificeret Straf, der kaldes Tugthusstraf, naar man ikke kan godtgøre anden Forskel mellem denne Straf og andre Strafarter end selve Navnet. Denne Straf opretholdes altsaa ikke som nogen særlig Straf.

En fjerde Ting, som ogsaa er forandret fra det i Fjor fremsatte Lovforslag, er Bødesystemet. Min ærede Forgænger og jeg er selvfølgelig enige om, at naar en Mand skal idømmes Bøde, maa man saa vidt muligt søge at blive klar over hans økonomiske Forhold og saa lade Bødens Størrelse rette sig derefter, saaledes at jo mere velhavende han er, des mere kommer han ogsaa til at betale i Bøde. Men medens det tidligere Regeringsforslag naaede hertil ved Hjælp af Dagbodssystemet, saa mener jeg, at dette er en forkert, en kunstig Fremgangsmaade, og at det er mere naturligt at give Anklagemyndighederne Ordre til at fremskaffe alle de Oplysninger, som er nødvendige for at bedømme vedkommendes økonomiske Forhold, hvorefter saa Bøden fastsættes.

Endelig er der med Hensyn til den almindelige Del af Lovforslaget at gøre opmærksom paa, at Lovforslaget i stor Udstrækning lægger Afgørelserne fra Justitsministeren over til Rigsadvokaten — en Fremgangsmaade, der, som jeg og andre ærede Medlemmer tidligere har udtalt, synes mere naturlig —, saaledes at den politisk interesserede Minister i mange Tilfælde ikke skal have Afgørelsen, men den skal ligge hos den Mand, der ikke paa samme Maade er inde i det politiske Liv.

De 5 Hovedpunkter, paa hvilke det tidligere Regeringsforslag afviger fra det, jeg nu har den Ære at fremsætte, er altsaa: Forholdet mellem Domstol og Administration, Spørgsmaalet, om en Mand er sindssyg eller ikke, Tugthusstraffen, Bødesystemet og Sagernes Fordeling mellem Justitsministeren og Rigsadvokaten.

Med Hensyn til den specielle Del følger det jo af Forholdets Natur, at der ikke kan være saa stor Forskel paa de to Lovforslag, thi det er jo klart, at det, som er Forbrydelse under den ene Justitsminister, selvfølgelig ogsaa vil være det under den anden, og dette Lovforslag afviger derfor ikke saa meget fra det forrige Regeringsforslag paa dette Felt. Jeg maa maaske her udtale, at for de Omraaders Vedkommende, hvor Lovforslaget afviger fra det tidligere, har Principet været dette, saa vidt muligt at vende

tilbage til det oprindelige Kommissionsudkast, saaledes at dette Lovforslag nærmer sig langt mere Kommissionsforslaget end det tidligere. Der er selvfølgelig taget Hensyn til den Kritik, der fra videnskabelig og anden Side er fremkommet siden Kommissionsforslagets Fremkomst, men i det store og hele har jeg altsaa her søgt at vende tilbage til dette Udkast, dog har dette ikke kunnet ske absolut, thi Kommissionen stod ofte delt i et Flertal og et Mindretal.

Hvad den specielle Del angaar, vil jeg endvidere nævne forskellige rent spredte Bestemmelser, hvor Lovforslaget afviger fra det tidligere. Dette Lovforslag gaar selvfølgelig ud fra, at der eksisterer en Hær og en Flaade, og som Følge deraf er der optaget Regler vedrørende Hæren og Flaaden, medens det tidligere Regeringsforslag gik ud fra den Betragtning, at man vilde naa til Afrustning, hvorfor Reglerne vedrørende Hær og Flaade var bortfaldet. Endvidere er der i dette Straffelovforslag optaget Bestemmelser, der sikrer Rigsdagen og kommunale Forsamlinger, saaledes at ikke alene Mennesker, som ved Vold eller paa anden Maade generer Forsamlingens Fred, men ogsaa saadanne, der blot optræder forstyrrende, kan blive idømt en forholdsvis mindre Straf. Endvidere er der i Straffelovforslaget optaget Regler, som sigter til at ramme Udgivelsen af noget, der kan ligne Pengesedler, f. Eks. saadanne, som vi har set rundt om i jydsk Byer lige fra 1898 og op til Nutiden, eller dem, der er fremkommet i de sidste Aar, og som populært kaldes de Cornelius Petersenske Pengesedler. Paragraffen er formuleret saaledes, at Udgivelsen af saadanne Pengesedler kan straffes, hvad den ikke hidtil har kunnet. Dette er ikke ifølge et Ønske fra Nationalbanken, men Justitsministeriet har foreslaaet det, og Nationalbanken har intet haft at indvende derimod.

Endelig er der med Hensyn til den specielle Del at bemærke, at dette Lovforslag, for saa vidt angaar Kvaksalveri, er vendt tilbage til Kommissionsudkastet, hvis Bestemmelser i det væsentlige er svarende til den gældende Ret. Dette er sket, fordi Sundhedsministeren har meddelt mig, at han vil tage hele dette Spørgsmaal op til en samlet Overvejelse, og jeg fandt derfor ingen Grund til ved Behandlingen af Straffelovforslaget at fremkalde en Diskussion om dette Spørgsmaal.

Af andre spredte Bestemmelser vil jeg nævne, at Reglerne fra de tidligere Regeringsforslag om Kønforbrydelser og Voldtægt